

Grondsteenspreuk

In 1928 werd de eerste grondsteen van onze school gelegd bij de aanvang van de bouw op de Waalsdorperweg. De grondsteen is een koperen dodecaëder, een harmonisch twaalfvlak, met daarin een grondsteenspreuk. Deze is geschreven door Albert Steffen, een prominent medewerker van Rudolf Steiner en later de voorzitter van de Antroposofische vereniging.

Op 4 juli 1981 is de grondsteen voor dit gebouw gelegd, eveneens een dodecaëder met daarin dezelfde spreuk, maar nu vertaald door Hans Peter van Manen, destijds leerkracht geschiedenis en godsdienst en schrijver van verschillende boeken. Die spreuk lees ik nu voor omdat het vertelt waar we zijn en waartoe we er zijn als Vrijeschool.

In herinnering aan Rudolf Steiner

Dit huis is er voor het welzijn van alle mensen

Dat begint bij kinderen

En dat zal toenemen naarmate wij hen met zorg omringen

Dat in dit huis enkel woorden klinken

die de liefde ons ingeeft

die de waarheid ons influistert

De aarde geeft dit huis zijn grondvest

de hemel vormt het dak

wijzelf zullen er de muren zijn

Zo bouwen wij met dit huis aan onszelf

naar het beeld dat diep in ons leeft

naar het plan dat onze leraar schetste

opdat wij een voorbeeld kunnen zijn

voor de kinderen

die in dit huis zullen wonen

Opdat ieder kind een mens worde

waarin God wonen kan

Opening

Beste ouders,

Welkom op deze avond. Ik ben blij dat we met elkaar dit nieuwe bijzondere schooljaar kunnen openen. Bijzonder omdat het Vrijeschoolonderwijs precies 100 jaar geleden in Stuttgart begon en in die honderd jaar is uitgegroeid tot een wereldwijde schoolbeweging met ongeveer 1200 scholen in meer dan 70 landen. Al die scholen zijn ontstaan vanuit de wil van ouders en leerkrachten om een plek te creëren waar kinderen op een gezonde manier kunnen leren en zich ontwikkelen tot vrije, empathische mensen die respectvol omgaan met elkaar en de wereld.

Het is ook een bijzonder jaar omdat wij een nieuwe rector hebben op onze bovenbouw met wie we, na een aantal turbulente jaren, gaan zorgen dat onze school over 4 jaar, wanneer we zelf 100 jaar bestaan, klaar zijn voor een stralende toekomst. En dat willen we met elkaar doen, ouders, leerkrachten, ondersteuners en natuurlijk de leerlingen en oud-leerlingen van onze prachtige school!

Deze avond is bedoelt om opnieuw met elkaar in gesprek te komen. Toen vorig jaar bleek dat wij financieel in een moeilijk pakket kwamen door de snel stijgende loonkosten die niet volledig worden gecompenseerd door de overheid, heb ik gemerkt hoe sterk de wil is van ouders om actief bij de school betrokken te worden. Ook werd duidelijk voor mij dat het organiseren van die betrokkenheid beter kan en dat dat een meer wakkerheid vraagt van mij.

De groep ouders die, onder de noemer Stress-Vrije School, binnen 3 weken veel geld wist op te halen heeft hier terecht aandacht voor gevraagd. Ik wil deze dialoog dit jaar graag faciliteren en met elkaar nagaan op welke manier we ouderbetrokkenheid goed kunnen vormgeven nu en in de toekomst.

Ik wil jullie meegeven dat ik dit ook een spannende zoektocht vind. Wij zijn met ongeveer 45 medewerkers in de school en samen met de peuterspeelzaal en naschoolse opvang gaat het om meer dan 60 medewerkers. Er zijn ongeveer 460 leerlingen en 350 ouders. Jullie kunnen je dus voorstellen dat er altijd verschillende ideeën, idealen en oplossingen zijn. Iedereen is gepassioneerd en emotioneel betrokken, het gaat hier immers om jullie kinderen, die we het beste gunnen. Het gaat vaak ook om idealen en zelfs levensovertuigingen

waaraan we onze identiteit ontleen, die ons houvast bieden. Geen zaken om licht te nemen. Maar juist daardoor heeft de afgelopen 100 jaar laten zien dat de school ook kwetsbaar is. Conflicten tussen leerkrachten onderling of ouders en leerkrachten hebben levens geraakt en soms gekraakt.

In reactie daarop is de schoolorganisatie steeds verder geprofessionaliseerd. Lerarenzelfbestuur werd een ouder bestuur en later een professioneel bezoldigd bestuur. Er kwam een schoolleider die geen pedagogische maar een bedrijfskundige achtergrond heeft, er kwam een formele medezeggenschapsraad waarin slechts enkele ouders en leerkrachten advies- en instemmingsrecht hebben bij beleidswijzigingen. Dit heeft veel rust gegeven en het onderwijs beter gemaakt.

Tegelijkertijd merken wij dat ouderparticipatie verandert. In enquêtes geven ouders aan zich onvoldoende gehoord te voelen, de bazar commissie krijgt moeilijk ouders enthousiast om mee te helpen, op herhaalde oproepen voor lidmaatschap van de medezeggenschapsraad komen amper reacties en de financiële ondersteuning van onze school neemt al jaren langzaam af. Zijn we mekaar kwijtgeraakt? Zijn onze levens zo vol dat we geen tijd meer hebben voor elkaar? Leven we in een wereld die zo vol is met 'dienstverlening' dat we school ervaren als een dienst? Moet de communicatie nog professioneler worden georganiseerd?

Of valt het allemaal wel mee, en bent u over het algemeen eigenlijk heel tevreden, en is dit het niveau van ouderparticipatie dat we mogen verwachten? Is het vooral een kwestie van herijken?

Graag maken wij komend jaar deze zoektocht met jullie, en vanavond is daar de aftrap van.

Voordat we in gesprek gaan geven we in kort bestek nog wat duiding. Artho Jansen zal vertellen hoe deze school onderdeel uitmaakt van een groter school bestuur en kort uitleg geven bij wat er afgelopen jaar heeft gespeeld op onze bovenbouw. Andreas Driessen zal stilstaan bij de impuls van waaruit de Vrijeschool 100 jaar geleden is ontstaan.

Daarna wil ik het gesprek met elkaar op gang brengen aan de hand van een aantal vragen.